© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

eP Tema del diumenge

100 dies dels alcaldes del canvi

Ada Colau compleix 100 dies com la primera dona al capdavant de l'Ajuntament de Barcelona. Ella i la seva gestió generen reaccions tan apassionades com aïrades. Les entitats valoren el canvi, els sectors econòmics el critiquen.

cronologia

17 DE JUNY
► La primera comissió de govern aprova un pla de beques de menjador i convoca la taula de desnonaments.

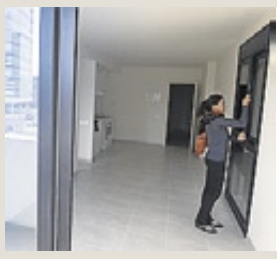

Impuls social...

L'alcaldessa puja les escales de l'ajuntament cap al seu despatx, divendres.

CRISTINA BUESA
BARCELONA

El 13 de juny passat, fa 100 dies, hi havia una gentada a la plaça de Sant Jaume de Barcelona. Els que ocupaven l'espai estaven entregats, eufòrics, pletòrics. La líder de Barcelona en Comú (BC), Ada Colau, acabava de convertir-se en alcaldessa. Hi va haver una regidora del seu partit que, entre feliç i angoixada, va exclamar al veure la multitud: «Ja podem fer-ho bé». Les expectatives sobre la candidatura i més concretament sobre Colau eren immenses. Tres mesos després, a l'analitzar com els ha anat en aquest temps, la majoria dels interlocutors admeten que han aprovat l'examen de l'aspecte social, però no tant de l'econòmic.

A aquesta asseveració se sumen mil matisos. Hi ha qui considera (la majoria des de l'oposició) que no han superat cap prova i altres que aplaudeixen religiosament qualsevol moviment. Però, més enllà de la brevetat temporal, amb l'estiu pel mig i unes eleccions diumenge que ve que han embolicat la vida municipal, la veritat és que l'aterratge dels nous governants municipals ha sigut com a mínim intens.

CONTRA LES DESIGUALTATS // El primer dilluns en el càrrec, Colau se'n va anar a parar un desnonament a Nou Barris. Era només un avís respecte a les seves prioritats. No ha passat una setmana en què, d'una manera o d'una altra, no hagi aparegut l'ànima social. La primera comissió de govern va servir per ampliar un fons per a alimentació infantil i reactivar la taula dels desnonaments, fent seure els banquers i incitant-los a moure fitxa.

«Fins a aquell moment no ens havien deixat participar realment, només assistir a sentir el que feien», relata Carlos Macías, successor de Colau com a portaveu de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH).

Oriol Illa
TAULA DEL TERCER SECTOR
«La música que sona és bona, el seu discurs en política social ens convenç»

Carlos Macías
PORTAVEU DE LA PAH
«Celebrem que es compti amb nosaltres però volem una participació real»

Ana Menéndez
PREDIDENTA DE LA FAVB
«A pesar de la minoria, segueixen el programa, són coherents»

Ferran Busquets
DIRECTOR DE FUNDACIÓ ARRELS
«Encara que ja hem parlat, seguim a l'expectativa»

Explica que estan satisfets però es nega a formar part de l'«espectacle» si no veu resultats. És crític amb el pla de construcció de 4.000 vivendes durant el mandat perquè l'«emergència habitacional és d'ara i fer pisos és car i lent», jutja.

GOVERNAR A COP DE TUIT // Macías reclama que es faci com més aviat millor un cens de vivendes buides i que les multes que s'han anunciat per a les entitats bancàries siguin més quantioses que els 5.000 euros inicials. Com ell, Ferran Busquets, director de la Fundació Arrels, entitat que atén persones que dormen al carrer, considera que els primers gestos han sigut positius però que és necessari aprofundir-hi més. «Volem saber si el nou equip de govern tira o no la tovallola sobre la gent sense casa, seguim a l'expectativa», descriu.

Busquets posa sobre la taula una de les crítiques habituals a Colau i els seus: l'efectisme, la grandiloqüència, la gesticulació. «En ells, el que és mediàtic pesa molt», opina. De fet, el cap de l'oposició, Xavier Trias, es queixa habitualment que governen «a cop de tuit i *selfie*» i que el que els preocupa «és la foto», una censura compartida per Ciutadans o el PP.

ESTAR ALS BARRIS // Als districtes més desafavorits, com Nou Barris, els seus veïns són més benèvols. Des de la coordinadora d'entitats, Albert Recio subratlla que sobretot han canviat «les formes». A Prosperitat, el seu barri, segueix havent-hi desnonaments cada dos per tres però assegura que el districte compta amb més i més entregats tècnics.

Aquest activista veïnal introdueix la debilitat numèrica de BC, amb només 10 regidors per a 10 districtes, una cosa que provoca que, encara que volguessin, els regidors no poden estar a dos llocs a la vegada. Si a més a més de la responsabilitat territorial tenen les àrees de gestió (urbanisme, economia, drets socials, educació, etcètera), el resultat és el d'un govern superat pels esdeveniments i que en aquests 100 dies s'ha marcat algun gol en pròpia porta, com el dia del ple de la pobresa.

«La seva falta d'experiència política va provocar que la retirada del bust de Joan Carles I de la sala de plens eclipsés un tema tan transcendental», es queixa la nova presidenta de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB), Ana Menéndez. L'entitat, cridada a tenir un paper important en aquest mandat, és crítica amb la pressió policial exercida sobre els manters. Menéndez demana que BC no es deixi portar per la pressió.

PERSISTÈNCIA EN EL TEMPS // És clar que als veïns organitzats i a les entitats socials se'ls ha escoltat en aquests temps d'estrena. Per exemple a Oriol Illa, president de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, institució que aglutina unes 3.000 associacions sense ànim de lucre. Content per la «música» que arriba de la casa consistorial, només demana canvis profunds, persistència en les bones intencions, que l'accent social es mantingui, com quan aquesta setmana s'ha revelat que 96 milions d'euros del superàvit del 2015 es destinaran a aquests fins.

Un altre dels interlocutors ha sigut la Plataforma del Transport Públic (PTP), satisfeta divendres per l'encàrrec de l'elaboració dels estudis per connectar el tramvia per la Diagonal. El seu president, Ricard Riol, es fia de les decisions que s'entreveuen en el seu negociat, encara que alguna sigui endarrerir la implantació de la nova fase de la xarxa de busos. Qüestió de fe.

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

LA MINORIA MÉS ABSOLUTA

1 **Barcelona en Comú** es va imposar en les eleccions del 24 de maig per un estret marge

2 **CiU va quedar en segon** lloc amb 10 regidors mentre que Ada Colau va obtenir 11 representants

3 **Encara que és la majoria** més simple de la història, BC compta amb el suport esporàdic d'ERC i PSC

26 DE JUNY
► L'alcaldessa inicia una sèrie de contactes amb banquers per tractar la situació de la vivenda a la ciutat.

2 DE JULIOL
► S'anuncia la suspensió de llicències d'allotjament un any a la ciutat per impulsar un pla regulador.

14 DE JULIOL
► Barcelona renova com a capital mundial del mòbil fins al 2023, després de la firma de Colau en el seu suport al juny.

14 DE JULIOL
► L'oposició (CiU, Ciutadans, PSC i PP) s'oposa a la rebaixa de sous proposada pel govern.

FERRAN SENDRA

un govern en minoria

LA GESTIÓ ► UNA DIRIGENT ACAPARADORA

Quan el dia a dia ho sobrepassa tot

Diuen els seus col·laboradors que no hi ha un discurs que hagi de pronunciar, un text que hagi de firmar o un tuit que publiqui que no passi per les seves mans. L'alcaldessa viu enganxada al mòbil, des del qual contesta personalment correus, *watsapps* o missatges. Des del mòbil, Ada Colau també truca directament a alguns dels seus interlocutors. Però sembla que no ho fa amb la freqüència desitjada, si s'ha de jutjar per les crítiques de falta de diàleg que li llancen els seus socis potencials, el republicà Alfred Bosch i el socialista Jaume Collboni.

Calibrar fins a quin punt és necessari que els cuidi és probablement una de les tasques pendents per a les pròximes setmanes. Contràriament, anirà sumant derrotes en el ple i en les comissions. «Potser és per falta de temps o d'hàbit», avalua Collboni. «Tenen bona voluntat, però en lloc d'eixamplar el terreny del consens el que fan és encongir-lo», prossegueix Bosch.

A la fragilitat numèrica a l'hemicicle s'afegeix la falta d'experiència en una enorme administració com l'Ajuntament de Barcelona. Ningú (o gairebé ningú) posa en dubte la capacitat de Colau, però els (pocs) regidors de BC encara han d'aprendre a treballar entre ells. I fins i tot conèixer-se a fons, en alguns casos.

«S'actua amb partidisme, sectarisme, frivolitat, a més a més que es prenen decisions de manera despòtica», retreu l'exalcalde Xavier Trias. I això que si alguna cosa *van vendre* en campanya va ser una forma diferent de fer política, que estaria més basada en el diàleg i el consens.

Els dos partits polítics que van recolzar Colau en la investidura i que estan cridats a tenir un paper en la governabilitat de la ciutat es queixen que no es parlen els temes, sinó que se'ls comuniquen quan la decisió ja està presa, la van a presentar a la premsa o a vegades ni això. «El pacte estable està més cru que cru», descriu gràficament Bosch.

Bosch i Collboni es queixen que se'ls expliquin les coses quan ja són fets consumats

El consistori de Barcelona és un engranatge lubricat al qual ara han arribat unes dones i uns homes d'una altra galàxia vital, desconeixedors dels codis pels quals s'ha regit durant lustres, al no venir de les files de l'oposició. Colau i BC defensen les seves maneres de funcionament diferents, fins i tot admetent-se sobrepassats molts dies. Els altres, com és de suposar, els fustiguen. S'haurà de veure per on surt tot. C. B.

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

100 dies dels alcaldes del canvi ▸ Els sectors estratègics a BCN

cronologia

22 DE JULIOL
▸ Colau decideix deixar plantada la ministra de Foment, Ana Pastor, en l'inici d'obres de la llançadora.

23 DE JULIOL
▸ Retiren el bust del rei Joan Carles de la sala de plens, hores abans d'un ple extraordinari sobre pobresa.

24 DE JULIOL
▸ El ple municipal acorda modificar l'ordenança de terrasses després de les protestes de la restauració.

...frenada econòmica

Les entitats vinculades a comerç i turisme suspenen Colau i li retreuen no figurar entre les seves prioritats

PATRICIA CASTÁN
BARCELONA

Li recriminen que per impulsar més acció social primer fa falta generar riquesa. I, com a motors econòmics a Barcelona, les entitats vinculades al comerç i el turisme es reivindiquen i afirmen sentir-se tan menystingudes en les decisions que els afecten com a maltractades. Amb aquests arguments, la paraula que sona més entre empresaris i representants d'aquests àmbits a l'avaluar els 100 dies d'Ada Colau al timó de Barcelona és «suspens». Li reclamen que governi «per a tota la ciutat» i no tan sols per a uns quants.

La suposada llista de greuges contra el sector va començar amb una mesura de ressò internacional: la paralització total de noves llicències hoteleres. Una decisió que tota l'oposició municipal veu desmesurada per al conjunt de la ciutat i ha demanat modificar, ja que frena l'oportunitat de començar a descentralitzar l'allotjament i portar oferta a barris que ara no trepitgen els turistes. Després va arribar la crisi dels manters, la congelació del pla especial de la Rambla i l'entorn de la Boqueria, l'anunci d'un tramvia per a la tot just renovada Diagonal, la negativa a la pista de gel de Nadal i les pegues a la il·luminació, el conflicte de les terrasses de restaurants... un cúmul de decisions que no han agradat als col·lectius empresarials, que inclouen les versions més modestes del comerç i serveis.

ACCIÓ // Entre les accions que l'equip de Colau destaca en l'àrea de turisme aquests tres mesos figuren la creació del Consell Turisme i Ciutat, la moratòria d'allotjaments i sancions a plataformes digitals que anunciïn llits il·legals.

Els hotelers van encaixar amb diplomàcia la moratòria, però ja han constatat que una part dels inversors no esperarà i portarà els seus projectes a altres ciutats. «Demanem agilitat i diàleg, obrir les portes a la reflexió i atendre, des de la responsabilitat que suposa tractar un dels principals motors econòmics de la ciutat, les necessitats del sector turístic, per evitar l'actual situació d'indefinició i paralització en matèria turística», afirma Jordi Clos, president del Gremi d'Hotels de Barcelona.

En l'associació d'eixos comercials turístics Barcelona Oberta hi ha unanimitat en el cabreig amb el nou equip de govern. El seu president, Gabriel Jené, enumera els assumptes espinosos, però afegeix que «falta sensibilitat institucional amb un sector que és estratègic i amb l'economia productiva». Encara no han aconseguit reunir-se amb Colau ni el primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello. A més de reivindicar una ampliació horària (els diumenges) a la seva zona, l'entitat veu amb preocupació la gestió dels manters –«un despropòsit»– i la «pèrdua d'activitat» que comporta la paràlisi del nou allotjament, així com l'embolic de les terrasses.

INTERESSOS // Des del Gremi de Restauració, Roger Pallarols aplaudeix la reacció municipal sobre els vetlladors (vegeu pàgina 56), però alerta que encara que la restauració local visqui sobretot del client local també es «beneficia del viatger, que és una font d'ingressos per a la ciutat». «És una temeritat posar-lo en risc perquè ara mateix no hi ha una alternativa», argumenta, convençut que «el turisme no és un problema» i sí que ho és «generalitzar casos puntuals i criminalitzar-ho». També surt en defensa del sector CLIA España, l'associació internacional de línies de creuers, al defensar la seva contribució a l'economia local (Barcelona és primer port d'Europa) i la figura del creuerista, «de poder adquisitiu mitjà-alt i respectuós amb el seu entorn», sorpresa pels límits que Colau estudia imposar.

Els cent dies de mandat condueixen fins ara al «suspens» segons el parer de Miquel Àngel Fraile (Confederació de Comerç de Catalunya), que tampoc ha pogut asseure's davant l'alcaldessa. Qüestionen els seus moviments en matèria de Jocs d'Hivern, hotels, *top manta*, el dia de la mobilitat... El secretari general de CCC lamenta que al consistori no hi hagi una «estratègia clara» i el seu discurs apunti «només als problemes socials». «¿Què passa amb l'altre 85% de la ciutat?», qüestiona. Li atorga la mateixa nota Miquel Donnay, president del Consell de Gremis de Comerç, Serveis i Turisme de Barcelona. «No la podem aprovar. No ens ha atès ni donat respostes», argüeix. «Estem molt descontents amb el tema del *top manta,* perquè en aquest cas donar-li suport suposa perjudicar el comerç local que ja viu moltes dificultats». Segons el parer de Javier Cottet, president de Barnacentre, Colau «no entén l'economia del benestar. És necessari generar per poder repartir».

A Amics de la Rambla, entitat presidida per Joan Oliveras, la irritació és doble. Comparteixen aquests arguments, però a sobre s'han trobat amb el seu pla especial postergat i ple d'incerteses.

També reprenen el nou govern per les formes, per accions rotundes malgrat comptar amb 11 regidors i un aval popular limitat. Ni el petit comerç de barri, aglutinat a la Fundació Barcelona Comerç, està content. S'ha quedat sense campanya promocional nadalenca i espera (a més a més d'una cita) una alternativa urgent. ≡

Jordi Clos
GREMI D'HOTELS DE BARCELONA
«Demanem agilitat i diàleg. S'ha d'evitar la indefinició i la paralització turística»

Gabriel Jené
BARCELONA OBERTA
«Falta sensibilitat institucional amb el sector. Fa falta l'economia productiva»

Miquel Àngel Fraile
CONF. DE COMERÇ DE CATALUNYA
«Li donem un suspens. Cal governar per a tothom»

Joan Oliveras
AMICS DE LA RAMBLA
«La confrontació social trenca l'energia de la ciutat»

Turistes asiàtics esperen el bus al passeig de Gràcia, divendres.

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

Pàgines 2 a 8 ▷▷▷

28 D'AGOST
► A través de les xarxes socials, Colau postula Barcelona com a ciutat d'acollida de refugiats sirians.

7 SETEMBRE
► En el ple per adherir-se a l'Associació de Municipis per la Independència sols s'obté majoria simple.

16 SETEMBRE
► L'ajuntament proposa destinar 96 milions del superàvit del 2015 a l'espai públic i a finalitats socials.

18 SETEMBRE
► Anunci de l'encàrrec dels estudis per unir el tramvia per la Diagonal, que estaran a punt en tres mesos.

CARLOS MONTAÑÉS

volta de rosca a la participació

PROCESSOS MÉS LLARGS I REVISATS

Més veu del veí en totes les decisions

La participació ja va ser un mantra en el govern municipal de Trias, que intentava calmar qualsevol foc veïnal vertebrant comissions amb implicació ciutadana, encara que a vegades aquelles veus fossin més testimonials que efectives. Però el relleu de Colau no solament suposa fer una volta de rosca als mecanismes de participació, sinó que paralitza projectes en marxa i presumptament consensuats per tornar-los a qüestionar.

El seu pla especial n'és un trist exemple a la Rambla, congelat malgrat comptar amb l'aprovació inicial i després de deixar enrere una infinitat de reunions, comissions i la veu de gairebé 200 entitats de la ciutat, defensa el president d'Amics de la Rambla, Joan Oliveras. «Fins o tot va tenir tres mesos d'exposició pública», argumenta. «Ha sigut una aturada capritxosa i sense criteri clar», es queixa, convençut que les decisions amb un procés democràtic haurien de seguir el seu «continu administratiu governi qui governi».

L'empresari adverteix que «governar des de la confrontació és un model trencador de l'energia de la ciutat, que ha de sumar col·lectius». Com altres entrevistats, es pregunta quins mecanismes establirà el consistori per assolir aquest súmum participatiu real, ja que en qualsevol qüestió econòmica es vol introduir el veí. En una entrevista a aquest diari, el primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, insistia aquest estiu que fins ara moltes veus veïnals no es deixaven sentir. Però en els sectors econòmics creix la idea que els ciutadans interpel·lats solen ser els que es queixen, davant d'una majoria satisfeta que calla.

Vertebrar aquesta multiopinió serà el repte de Colau. D'entrada, Gabriel Jené, de Barcelona Oberta, creu que sotmetre a un procés participatiu els horaris comercials, com altres qüestions molt específiques, «serà condemnar-les al fracàs», perquè la seva àrea d'afectació és econòmica i turística, i no implica el gruix de la ciutadania. A més a més, fòrums com la recent taula multisectorial del turisme (amb Trias) van comptar amb veïns i desenes d'implicats, però Colau torna a obrir el debat ara.

Alguns col·lectius demanen diàleg, en lloc d'assabentar-se de decisions importants per la premsa

Hi ha qui tem una sobredosi assembleària. I qui demana que el micro popular no solament s'articuli amb la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona. Miquel Donnay, del Consell de Gremis, aplaudeix el diàleg, però matisa que «la ciutat és més coses que veïns i falta equanimitat». Escombrant cap a casa, reclama que «les parts interessades puguin parlar i valorar abans de les decisions» en lloc d'assabentar-se'n per la premsa. P. C.

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

100 dies dels alcaldes del canvi ▸ El testimoni

Pàgines 2 a 8 ▹▹▹

Tribuna

Ada **Colau**
ALCALDESSA DE BARCELONA

La ciutat dels drets

Avui fa cent dies ens vam constituir com a nou govern de la ciutat de Barcelona. Aquests tres mesos han sigut especialment intensos: vam haver de submergir-nos en la dinàmica institucional, a la vegada que impulsàvem el nostre programa; trencar amb la paràlisi en què es trobava la ciutat i sanar les ferides que la crisi havia infligit en el nostre teixit social i urbà. Difícilment aquest procés podria haver avançat sense la col·laboració dels treballadors municipals que ens han acompanyat. A tots ells, el nostre agraïment.

Les nostres prioritats estaven clares, havíem de virar el rumb per posar les institucions al servei de les persones, oferint solucions immediates per a aquells sectors més castigats per la crisi; reactivar l'economia des de bases més sòlides que les de temps enrere –optant per un model diversificat, sostenible i cooperatiu–; i generar una nova agenda que apostés per reconstruir la confiança de la ciutadania en l'àmbit públic a l'incorporar-la com a protagonista del canvi. En definitiva, construir una ciutat que aculli, cuidi i empoderi els seus ciutadans.

El què i el com

Per a això era necessari canviar no només el què de les polítiques, sinó també el com, i ho hem fet a través de la incorporació de mecanismes de participació i transparència com la limitació de sous i mandats, la publicació de les agendes o l'accés públic als nomenaments, currículums i sous dels càrrecs municipals.

> Tenim l'oportunitat que Barcelona torni a brillar com a referent internacional de solidaritat i justícia

En aquest camí per construir una ciutat de drets, la lluita contra la desigualtat ha constituït la nostra primera prioritat. Era necessari donar resposta immediata a les situacions d'emergència habitacional, malnutrició infantil i pobresa que esquerdaven la nostra comunitat. Per a això, estem negociant amb les entitats bancàries perquè cedeixin els seus pisos buits, hem ampliat les ajudes al lloguer, les beques de menjador, els plans d'ocupació o les ajudes a la infància. Potser la mesura més important ha sigut la modificació pressupostària per alliberar 96 milions d'euros que es destinaran majoritàriament a augmentar la despesa social i la dotació d'equipaments, sense que això suposi un desajust de les arques municipals.

Polítiques contracícliques

No obstant, les respostes d'emergència social serien insuficients sense unes polítiques contracícliques que permetin una recuperació econòmica sostinguda en el temps. Per a això, hem desenvolupat un conjunt de mesures orientades a impulsar un creixement sostenible: des del desbloqueig dels grans projectes de ciutat com els accessos ferroviaris al port, l'estació de la Sagrera, la finalització de l'estació de Sant Andreu Comtal o la connexió del tramvia, fins a les mesures dirigides a impulsar el comerç de proximitat als barris perifèrics que corrien el risc de caure en una desertització comercial. Cuidar la ciutat és també cuidar el seu metabolisme urbà.

L'energia i l'aigua

Així mateix, s'han iniciat els estudis per desenvolupar un operador energètic municipal, que ens oferirà energia més econòmica apostant per les renovables, i avancem cap a la municipalització de l'aigua, per abaratir el seu cost i tornar-li el seu caràcter de bé públic. També hem optat per desenvolupar una governança responsable del turisme que permeti regular el sector i evitar el sorgiment d'una nova bombolla especulativa, els efectes de la qual en el sector immobiliari són desgraciadament coneguts. Des del govern municipal mantenim el compromís amb el desenvolupament de Barcelona com a pol turístic internacional, però promovent la seva desconcentració territorial amb el fi d'evitar la creació de monocultius i cuidar de la mateixa manera turistes i veïns, així com els treballadors del sector.

Finalment, hem impulsat una nova agenda urbana centrada en la sostenibilitat de la vida i l'atenció a les persones. I com que sabem que sols no podem, hem començat a treballar amb altres municipis per generar una xarxa contra la violència masclista a fi d'eradicar aquesta plaga que ja ha assassinat més de 71 dones aquest any, així com una xarxa de ciutats refugi per acollir les milers de persones que fugen de les guerres de l'Àfrica i el Pròxim Orient.

Allà on els estats estan fracassant, les ciutats tenen el potencial per sobreposar-se a l'adversitat i generar xarxes de protecció i atenció. Les noves formes de lideratge urbà ja no descansen en estratègies de màrqueting, sinó en la defensa de valors que serveixen per construir una nova agenda urbana, col·laborativa, solidària, que posa la vida de les persones al centre.

La història ens ensenya que enfront dels reptes col·lectius

> S'ha de desconcentrar el turisme per evitar monocultius, i cuidar de la mateixa manera turistes, veïns i treballadors del sector

Barcelona treu el millor de si mateixa per reinventar-se. Tenim l'oportunitat que aquesta ciutat torni a brillar amb llum pròpia, no només com a referent internacional en creació i innovació sinó també en solidaritat, justícia i defensa dels drets humans. Que la *ciutat dels prodigis* sigui, abans que res, la ciutat dels drets. ≡